

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Suwałkach IV. Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Alicja Wiśniewska
Protokolant:	sekr. sądowy Agnieszka Krysiuk

po rozpoznaniu w dniu 26 stycznia 2015 r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z powództwa **A. Ż.**

przeciwko (...) **Sp. z o.o. w W.**

o odprawę

I. Powództwo oddała.

II. Zasądza od powoda **A. Ż.** na rzecz pozwanej (...) **Sp. z o.o. w W.** kwotę 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód A. Ż. w pozwie wniesionym przeciwko (...) Spółce z o.o. w W. domagał się zapłaty kwoty 31.871,36 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

Argumentował, że będąc zatrudnionym u pozwanego wystąpił z wnioskiem o rozwiązanie stosunku pracy w trybie Umowy (...) zawartej pomiędzy związkami zawodowymi i poprzednikiem prawnym pozwanego oraz uchwały zarządu z dnia 22 października 2010r. w sprawie ustalania zasad odejść pracowników (...) Sp. z o.o. w W.. Jego wniosek o rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie był podyktowany trudną sytuacją rodzinną – wyjazdem żony i ich wspólnego dziecka do Szwecji. Pracodawca nie wyraził zgody na rozwiązanie umowy o pracę w ramach programu dobrowolnych odejść, zaś trudna sytuacja rodzinna powoda wymusiła na nim rozwiązanie stosunku pracy za porozumieniem stron.

Zdaniem powoda został pokrzywdzony przez pracodawcę dlatego domaga się odprawy w wysokości przewidzianej w uchwale zarządu z dnia 22 października 2010r. i umowie społecznej zawartej pomiędzy związkami zawodowymi i poprzednikiem prawnym pozwanego.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 4 sierpnia 2014r., w sprawie sygn. akt IV. Np. 103/14 Sąd Rejonowy w Suwałkach uwzględnił roszczenie pozwu w całości i orzekł o kosztach sądowych.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana (...) Spółka z o.o. w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda zwrotu kosztów procesu.

Argumentowała, iż wniosek powoda o rozwiązanie umowy o pracę w ramach dobrowolnych odejść nie został uwzględniony – pracodawca odmówił rozwiązania umowy o pracę w tym trybie. W konsekwencji stosunek pracy pomiędzy stronami ustał z dniem 30 września 2011r. na mocy porozumienia stron. W tym przypadku powodowi nie przysługuje żadna odprawa wynikająca z uchwały zarządu Spółki z dnia 22 października 2010r.

Pozwana wskazała ponadto, iż umowa społeczna powoływana przez powoda została zawarta u innego pracodawcy – dotyczyła pracowników i pracodawcy (...) S.A., a nie pozwanej i jej pracowników. Odnosiła się do zwolnień pracowników w ramach zwolnień grupowych trwających u innego pracodawcy. Natomiast u pozwanej w 2011 roku nie było zwolnień grupowych.

Sąd Pracy ustalił, co następuje:

A. Ż. od dnia 15 listopada 1995r. pozostawał zatrudniony w (...) S.A. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony (dowód: umowa o pracę k.2 części B akt osobowych powoda).

Z dniem 1 października 2010r. A. Ż. na podstawie art. 23¹ k.p. stał się pracownikiem (...) Sp. z o.o. w W. (dowód: informacja k.110 części B akt osobowych powoda).

Uchwałą zarządu (...) Sp. z o.o. nr (...) z dnia 22 października 2010r. ustalono zasady dobrowolnych odejść pracowników Spółki w 2010 i 2011 roku. Zgodnie z uchwałą koniecznym warunkiem odejścia pracowników było uzyskanie zgody pracodawcy. Kryterium do uwzględniania wniosku pracownika do odejścia było nabycie uprawnień do świadczeń emerytalnych i przedemerytalnych z uwzględnieniem daty uzyskania uprawnień; bardzo zły stan zdrowia lub wyjątkowo trudna sytuacja życiowa pracownika oraz jako kryterium uzupełniające – staż pracy w Grupie TP. Pracownicy przejęci przez O. (...) w trybie art.23¹ k.p. z (...) S.A w przypadku odejść na zasadach określonych w przedmiotowej uchwale otrzymali warunki finansowe odejść takie jak ustalone w Porozumieniu z dnia 17.12.2009r. podpisanym pomiędzy (...) S.A. i jej zakładowymi organizacjami związkowymi, a w przypadku odejść w 2011r. – na zasadach jakie miały być ustalone pomiędzy (...) S.A. a jej zakładowymi organizacjami związkowymi na 2011 rok (dowód: uchwała zarządu k.13-14).

Wnioskiem z dnia 27 lipca 2011r. A. Ż. wystąpił do pracodawcy o rozwiązanie z dniem 15 sierpnia 2011r. umowy o pracę w ramach odejść określonych uchwałą zarządu (...) sp. z o.o. nr (...) w trybie porozumienia stron. We wniosku nie powoływał się na bardzo zły stan zdrowia lub wyjątkowo trudną sytuację życiową uzasadniające rozwiązanie stosunku pracy (dowód: wniosek k.8).

W odpowiedzi na wniosek pracodawca poinformował A. Ż., iż nie wyraża zgody na rozwiązanie stosunku pracy w ramach dobrowolnych odejść. Wskazał, iż do wniosku nie zostało dołączone podanie wyjaśniające wyjątkowo trudną sytuację z powodu, której ubiega się on o możliwość skorzystania z odejścia dobrowolnego. Podkreślił, iż w przypadku udokumentowania okoliczności umożliwiających udzielenie zgody na odejście – nawiąże kontakt i przedstawi ofertę odejścia. A. Ż. nie udokumentował swojej wyjątkowo trudnej sytuacji życiowej, jak również nie wniósł do dyrektora Departamentu HR odwołania od decyzji odmownej (dowód: pismo z dnia 26.08.2011r. k.9, zeznania świadka C. A. B. k.63v-64v, zeznania powoda k.90v).

W dniu 26 sierpnia 2011r. A. Ż. wystąpił o rozwiązanie umowy o pracę z dniem 30 września 2011r. na mocy porozumienia stron. Pracodawca wyraził zgodę na rozwiązanie stosunku pracy w tym trybie i ostatecznie stosunek pracy pomiędzy (...) Sp. z o.o. ustał z dniem 30 września 2011r. na mocy porozumienia stron (dowód: porozumienie wraz z oświadczeniem k.2, świadectwo pracy k.4 części C akt osobowych powoda).

W roku 2011 (...) Sp. z o.o. w W. odmówiła 12 swoim pracownikom zgody na dobrowolne odejście w trybie określonym uchwałą zarządu z dnia 22 października 2010r. (dowód: informacja k.70).

Sąd Pracy zważył, co następuje:

Powód A. Ż. wywiódł, iż prawo do odprawy dochodzonej pozwem przysługuje mu z mocy postanowień uchwały zarządu pozwanej Spółki nr (...) /2010 z dnia 22 października 2010r. oraz umowy społecznej 2009-2011 zawartej pomiędzy związkami zawodowymi a zarządem (...) S.A.

Sąd argumentacji powoda nie podzielił.

Powołana uchwała zarządu (...) Sp. z o.o. nr (...) z dnia 22 października 2010r. szczegółowo uregulowała zasady dobrowolnych odejść jej pracowników, odsyłając jednocześnie, w stosunku do pracowników przejętych w trybie art.23¹ k.p. z (...) S.A, do postanowień porozumienia z dnia 17 grudnia 2009r. pomiędzy (...) S.A. i jej zakładowymi organizacjami związkowymi w zakresie warunków finansowych przysługujących pracownikom w przypadku skorzystania z możliwości dobrowolnego odejścia.

Zgodnie z postanowieniami w/w uchwały warunkiem koniecznym odejścia pracownika na zasadach określonych w uchwale było uzyskanie zgody pracodawcy, który przy uwzględnieniu wniosku kierował się następującymi kryteriami: nabyciem uprawnień do świadczeń emerytalnych i przedemerytalnych z uwzględnieniem daty uzyskania uprawnień; bardzo złym stanem zdrowia lub wyjątkowo trudną sytuacją życiową pracownika oraz jako kryterium uzupełniającym – stażem pracy w Grupie TP. Od decyzji pracodawcy w przedmiocie dobrowolnych odejść pracownikowi przysługiwało w terminie 3 dni odwołanie do dyrektora Departamentu HR, którego decyzja była ostateczna.

W świetle powołanych postanowień uchwały zarządu pozwanej Spółki warunkiem koniecznym do rozwiązania stosunku pracy w trybie dobrowolnych odejść i jednoczesnego nabycia prawa do odprawy pieniężnej z tego tytułu było uzyskanie zgody pracodawcy.

Jak chodzi o wniosek powoda o rozwiązanie stosunku pracy w trybie dobrowolnych odejść, to bezspornym pozostaje fakt, iż pozwany pracodawca zgody w tym przedmiocie nie wyraził. Bezsporne pozostaje również, iż stosunek pracy pomiędzy stronami ustał z dniem 30 września 2011r. na mocy porozumienia stron.

Z zeznań świadków przesłuchanych w sprawie wynika, iż samo złożenie wniosku przez pracownika o dobrowolne odejście nie skutkowało automatyczną zgodą pracodawcy. Przesłuchane w charakterze świadków B. K. (k.73v) oraz C. T. (k.74) stwierdziły, iż ich pierwsze wnioski o dobrowolne odejście spotkały się z odmową pracodawcy. Dopiero na skutek ich odwołań i dołączenia stosownych dokumentów potwierdzających ich sytuację zdrowotną czy też rodzinną wnioski zostały uwzględnione. Powyższe twierdzenia znajdują również odzwierciedlenie w informacji złożonej przez pozwanego, z której wynika, iż nie wszystkie wnioski pracowników były uwzględniane – w roku 2011 pracodawca odmówił udzielenia zgody na dobrowolne odejście dwunastu pracownikom.

Mając powyższe na uwadze nie sposób uznać, iż odmowna decyzja pracodawcy w stosunku do powoda nastąpiła z jego pokrzywdzeniem na tle innych pracowników. Powód po uzyskaniu odmownej decyzji pracodawcy nie podjął bowiem żadnych działań aby udowodnić swoją trudną sytuację życiową związaną z wyjazdem jego żony i ich wspólnego dziecka do Szwecji. Nie złożył określonego w uchwale zarządu nr 12/2010 odwołania od niekorzystnej dla niego decyzji, jak również pomimo poinformowania przez pracodawcę o nie dołączeniu do wniosku podania wyjaśniającego sytuację rodzinną, żadnego wyjaśnienia w tym przedmiocie nie złożył.

W tym stanie rzeczy stwierdzić należy, iż rozwiązanie umowy o pracę wiążącej powoda z pozwaną nie nastąpiło na zasadach określonych w uchwale zarządu nr 12/2010 z dnia 22 października 2010r., a co za tym idzie powodowi w związku z rozwiązaniem umowy o pracę nie przysługują żadne świadczenia pieniężne przewidziane w uchwale.

Z powyższych przyczyn, nie znajdując podstaw do uwzględnienia powództwa Sąd orzekł o jego oddaleniu.

W przedmiocie kosztów procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 5 w zw. z §11 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.). Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania powód, który przegrał niniejszy proces, winien zwrócić pozwanemu wyłożone przez niego koszty, w tym koszty wynagrodzenia fachowego pełnomocnika (pkt II. wyroku).

SRR Alicja Wiśniewska